

Κριτοσόφου, Δύο Ἐπιστολαί,
Ν. Ελληνικαί. 106. 322³.

①

Κριτόπουλος
(Μυροφάνης)

Ἐν τῷ λατινικῷ κώδικι τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μονάχου Camer.
Vol. 15 φ. 176^a σήματα σχεδόν ἀνογράφα ἐπιστολῆς τοῦ Μυ-
ροφάνου Κριτοσόφου. «Εἰς τὸν σοδυμαδίστατον καὶ ἐνδοξότα-
τον κύριον Πρωτόριον εὐν Κουέκκιον, διδάσκαλον τῆς λατρικῆς τέ-
χνης σπουδαιότατον, ἐμὸν τε φίλον καὶ σπουδαστὴν φιλανθρωπι-
τατον.» Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη γραφείσα ἐν Νυρεμβέργῃ τὸ 1623
σπουδίως ἀνογράμμα τοῦ ἴδιου εἰς τὴν ἐκδοποσεινήν ἀνατομείαν
τοῦ Γ. Κουεκκίου, γραφὴν εἰς ἔκδοσιν ἐνηνεμοσύνης διὰ παραχρῆ-
σας αὐτῷ ἐπιχειρήσας. Τὸ ἀνογράμμα σήματα ἐν ἑλληνικῷ κώδικι
φ. 177^a καὶ ἐπιδίδεται ομοίως ἐν ταῖς.

Ἐν φ. 177^b-178^a εἶναι ἐν τῷ ἐπισημασμένῳ κατά τόπων τῶν
αἰοῦ Μ. Κριτοσόφου καὶ ἀστυνομενῶν. Ἄνδρι σοδυμαδε-
στάτῳ, σφραγίστῳ τε καὶ ἐνδοξοτάτῳ κυρίῳ Πρωτόριῳ τῷ

Κου εκκίω, διδασκάλω τῆς ταυρικής τέχνης περιβανζοτάω, ἔμελλε
 ε φίδω καί εσουδαση φιδανδρωσοτάω!! Ἡθεώθη ἐστειλά
 καί τὸ εἰρηγάρμα φέρου τὴν ὑπογραφήν! Μικροφάνης ἱερο-
 μόναχος, ὁ κρείττονος οἱ ἐν Βερέροίας τῆς Μακεδονίας. Αἰεὶ
 ἠδύμενα ~~ἠγαυῆ~~ ^{το σπῶτον} οὐ ἐστίασάν καί τὸ εἰρηγάρμα ἦσαν ἀ-
 γνωστα εἰς τὴν ἐσχί Μ. Κρετιτσόγα δαδαθόντας! Ὁ εἰς ὃν αἰθε-
 ῖνεται εἶναι νιός τοῦ Γεωργία Κανκκία (Quetsch), καθυητῶς τῆς
 ἠδμῆς καί τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐν Ἀλτόρφα, σαραντῶ ὀσπῶ κα-
 τῆκε ὁ Μικροφάνης, κατ'ὃν χρόνον ἐσοσίδαζε, πρόβιμος
 τῆς Γερμανίας τῆς Νυρεμβέργης.

Θ' ἐκδ. σ. 326 ἀμφισβητεῖ τὴν ἀερίθειαν τῆς χρονολογίας τῆς σπῶλης ἐπι-
 σταφῆς, καθόσον ἄλλοθεν εἶναι γνωστόν, ὅτι τὸ 1623 ὁ Μ. Κ. ἐπέστειλε ἐν
 Λονδίῳ, δαωθεαυδῆς μόλις τὸ 1624 εἰς Γερμανίαν. Ὁ ἐκδ. (σ. 327) γράφει
 ὅτι τῆς ἀνεμῶτον αἰῶν ἀποστασιατικῆς, τὴν ὀσπῶν

1/ Ἄ. Δημητριάδου, Γ. Μαζαράκης, Μ. Ρενιέρης. Ἐνδ' αἰῶν σ. 325
 σαρ ἔχονται οἱ τῆδοι εἰν οὐκ εἰμῶν οὐτρεαυτάτων.

Κεττοπιδίου, Διογένησι, Ν. Φαυνομν. 10 σ. 322 ζ.

(2)

Κεττόσανθος
(Μικροβάνης)

καὶ τὰς διορθώσεις εἰς τὸ Γλωσσάριον τοῦ Μικροβάνου ὁμοίως
ἐκ τῆς τοῦ 1628 ἐν Στρασβούργῳ, ὁ κώδικς σήμετι ἐν τῇ βασι-
λικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Αμβούρου ὑπό αρ. 537. Ἐν δὲ
τῇ Ἰστορικῇ βιβλιοθήκῃ (Stadtbibliothek) τοῦ Αμβούρου ἐν τῷ
ἐν σχήμα φύλλοι τόμοις IV, XI, XVI, XLIX ἢ, Supplex episto-
lica περιλαμβανόμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἔστι μεταφράσεις
ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν ἐτῶν 1626 ἢ 1629.

